

aductario non contradicente iudicium tractandum est. prae. 46. li. 2. n. 11. contra se lata, si minor non appellat, laesus praesumitur. prae. 8. li. 2. n. 8. & 9. duobus contrariis iuris, vna pro fisco, altera pro priuato reo conuenio, quoniam praefertur. prae. 72. lib. 2. n. 14. & 15

lib. 4. num. 22
Seruus in cuius si minatus sit ei, contra quem iudex dominus ipsius domini minas intulisse. prae. 27. lib. 5. nu. 21. iustus est liber, si spe libertatis bona haereditaria sibi ipse ad duplum tenetur. prae. 10. lib. 5. nu. 7. nomine domini omnia bona obligans, dicitur, & se ipsum obligare. prae. 44. lib. 3. nu. 29. communis stipulatus aliquid dominis suis, quomodo ipsi acquiratur. prae. 29. lib. 3. nu. 57

num. 1. de persona ad personam, quibus coniecturis delegatur. nu. 4. & seq.
Simulationis exceptio perpetua est. prae. 12. lib. 3. nu. 57. & faenoris suspicio, in probato viro cessat. prae. 122. lib. 3. nu. 109
Simulationem in contractu, quatuor modis considera. i. prae. 122. lib. 3. nu. 1. ad detegendum, animus declaratur, extractis ante contractum. prae. 122. li. 3. n. 45. Nisi tamen contractum expresse confiter. nu. 48
Sindicatores obtinet iurisdictionem delegatam. prae. 16. lib. 3. nu. 36. quando censentur ordinarij. ibi. nu. 37
Synodoche est figurata loquutio, qua a parte totum, vel a toto pars intelligitur. prae. 169. lib. 4. nu. 8
Soboles comprehendit descendentes in infinitum. prae. 89. li. 4. nu. 47. iusta dicitur, quae ex legitimis iustisque nuptiis nascitur. prae. 89. lib. 4. nu. 100
Socer cum promittit dorem genero pacto legitimo, praesumit lex dorem promissa iuxta quantitatem patrimonij soceri promittentis, & qualitatem personae cui facta est promissio. quaest. 9. lib. 1. nu. 3
Socius donare nuntius potest. prae. 26. lib. 3. nu. 19. quod donat genero suo sponso, efficitur sponsi proprium, & transit ad suos haeredes. nu. 20
Societas duobus modis contrahitur. prae. 56. lib. 3. n. 1. 2. 3. 4. omnium bonorum, vel alicuius negociationis quando contracta praesumatur inter fratres, vel alios sanguine iunctos. prae. 56. lib. 3. Plura vide in verbo Fratres. Item dissoluta quando renouata praesumatur. prae. 57. lib. 3. n. 1
Societatis contractus vltro citroque obligatorius est, neque ex eo pupillus obligatur, aut alius carens legitimo consensu. prae. 56. lib. 3. nu. 7. Vel qui tractate negocia non potest. numero 8
Societati renouasse frater an praesumatur, qui separatim negociari cepit, sibi que acquirere. prae. 60. lib. 3. nu. 10. 11. 12
Societatem sola dimissione capitalis apud socium, non praesumi renouatam, dum instrumentum interuenit debere. prae. 85. li. 3. nu. 3. inuentus ciuitates duae ad quinquennium, solemniter stipulatione, & scriptura, eo lapsa non censentur renouasse, licet multo auxilio se adiuent. nu. 32
Societate inita, quo ad lucra negotiationis, si ex ea pecunia proprio nomine socio rum vnus aliquid emat, communicare non tenetur sed restituere solum pecuniam partem. prae. 56. lib. 3. nu. 3. transeunte ad heredes ex pacto, si societatis forma, & modus non immutetur, capitale, apud socium dimissum, praesumit societatis continuationem. prae. 57. lib. 3. nu. 8
Societas vinculum adeo est arctum, vt potest fratres nulla sit maior coniunctio. prae. 18. lib. 5. nu. 1. si sit contracta cum parte eiusque filijs, ipse pater cum filijs portionem lucris, vel damni consequitur aliam dimidiam alteri socii. prae. 18. libro 4. nu. 28
Socius non praesumitur velle ledere socium, aliquid ve agere in eius detrimentum. prae. 18. lib. 5. nu. 1. contractu suo quando socium obligat. prae. 5. lib. 3. nu. 3. socij mei, non est socius meus. prae. 102. lib. 3. nu. 3. finita societate, dimittens sortem penes socium, non censetur societatem renouare. quaest. 23. lib. 1. nu. 5. reperiens occisus in domo socij, ab ipso socio praesumitur occisus. quaest. 89. lib. 4. nu. 90. non deferens mortem socij, reperi in domo sua occisus, torturę relinquat locum. ibidem. numero 107
Socijs bona post diuisionem communiter possidentibus renouatę societatis est coniectura. prae. 57. lib. 3. nu. 16
Socius amouens rem communem praesumitur amouisse iure suo non autem vt furtum committeret. prae. 2. lib. 5. n. 2. Idem si verberat seruum communem, non tenetur enim actione iniuriarj ibi, verberans socium communem praesumitur id fecisse iure suo & castigationis gratia, non autem vt socio inferret iniuriam. prae. 18. lib. 5. nu. 2
Secus si in verberando excedit modum correctionis. ibidem. numero 5
Socini & Francisci Cald. traditio reiecta. prae. 105. libro 4. numero 20
Socrates vnus de septem sapientibus pronunciauit, ciuitatem illam esse optimam, in qua plurima virtuti premia proposita sunt. prae. 100. lib. 6. nu. 4
Solemnitas extrinseca non praesumitur. prae. 23. lib. 2. nu. 2. & prae. 75. nu. 2. intrinseca que dicitur. ibid. nu. 3. etiam extrinseca, ob temporis diuinitatem praesumitur. ibidem. numero 14. intrinseca quid secundum Bart. & alios. prae. 132. lib. 3. numero 1. extrinseca an, & quando praesumatur. prae. 122. lib. 3. numero 4. 11. 14. 15. 17. 20. 21. 24. 25. 26. 27. extrinseca adhibita non praesumitur, nisi in actu expressa sit, nullo temporis cursu extante, si que afferit, in

possessione ipsius actus sit. prae. 132. lib. 3. numero 28. idque extenditur. nu. 31. & 32. limitatur. numero 33. 34. 35. 36. 38. 39. & sequent.
Solemnitate extrinseca in ipso actu non enunciata, eam tamen allegante in possessione ipsius actus existente, decem annorum cursus, inter quos praesumatur. prae. 132. lib. 3. numero 45. Et quid si agatur de praedicio tertij, qui sciuit actum contractum. numero 61. Recensentur opinioes. numero 62. 64. 65. & 66.
Solemnitas extrinseca non enunciata in ipso contractu, si de re modo dicitur, & leui praedicio contentio sit, decennij illa praesumitur cursus, absque vlla possessione, decem annorum numero 45. Et quid si de magno praedicio agatur inter contrahentes, vel eorum successores, vbi recitantur opinioes. numero 55. 56. & sequent. extrinseca est quid facti. prae. 132. lib. 3. numero 50. actus extrinseca praesumitur interuenisse, non opponente adque factio. prae. 46. lib. 2. numero 6. intrinseca ob temporis antiquitatem praesumitur, & quando cesset ea praesumptio. prae. 100. lib. 2. numero 61. iuris ciuilis, non vnique sed solum peris cognita praesumitur. prae. 75. lib. 2. numero 43. et si certis in casibus praesumatur, ea tamen alleganda praesumptio est. quaest. 48. lib. 1. nu. 18
Solemnitatis contra praesumptionem, non sufficit probatio per testes. prae. 132. lib. 3. nu. 23
Solemnitatem extrinsecam, concurrente possessione praesumi per lapsum decennij, quando non procedat. prae. 131. li. 3. n. 67. & 70. cum multis seq.
Solemnitates actus, qui diligentem causae cognitionem requirit, si in decreto fuerint quanciate, praesumptio est pro ipso decreto. prae. 75. lib. 2. numero 11. 14. 22. & seq. & vide sup. verb. Decretum. instrumentorum dicitur substantia. prae. 82. li. 2. n. 1. mittu mentorum nouem esse. ibi. nu. 2
Solemnitatum respectu, vt pro sententia praesumatur, requiritur solemnitatum enunciatio. prae. 68. lib. 2. n. 12. Et qualis illa enunciatio esse debeat. nu. 13
Sollicitans vltro & diligenter, vt de malefactore inquiratur, cum sita non interfit, iudicium praebet ad torturam. quaest. 89. lib. 1. nu. 106
Solui non potest aliud pro alio inuito creditore. prae. 109. lib. 4. nu. 40
Solutio praesumitur debitor, quando per multos annos creditor exactionem distulit. prae. 135. lib. 3. nu. 3
Solutum indebite scienter non praesumitur donatum, si inter dantem, & recipientem actum sit, vt contitudo de debito, repetitio fiat. prae. 31. lib. 3. numero 14. creditor, an & quando praesumatur. prae. 135. lib. 3. ante conditionis euentum dicitur habere iactationem inuilem. prae. 136. lib. 3. nu. 14
Solutus scienter indebitum quando donare praesumatur. prae. 31. lib. 3. nu. 4
Solutus suo nomine praesumitur soluere. prae. 46. lib. 2. numero 4
Soluti expressim nomine debitoris, an possit cedi actio. prae. 143. lib. 3. nu. 1. debitum alterius, nomine proprio, cessio actionum fieri potest, etiam ex intervallo. ibi. nu. 3
Solutio cuius nomine censetur, pluribus eadem specie obligationis adstrictis. prae. 143. lib. 3. numero 4. & sequent. facta ex anno debito, quomodo causam limitatam habeat. prae. 131. lib. 3. numero 28. debiti vnus, in alio non inter obligationem. ibidem. numero 29. debiti contracti conuentione partium, quomodo probanda, & quomodo ex dispositione legis. quaest. 46. lib. 1. nu. 44
Solutionis est species, cum re perempta liberatur debitor. prae. 138. lib. 3. n. 1. instrumentum amissum esse, quando credatur debitoris. prae. 135. lib. 3. nu. 8
Solutionem allegans probare debet. prae. 135. lib. 3. numero secundum
Solutions eius quod debetur, omnis tollitur obligatio. prae. 143. lib. 3. nu. 2. rei principalis, tollitur obligatio accessoria. prae. 45. lib. 3. nu. 3. trium annorum proximę praeteritorum probata, idem de tempore praeterito praesumi, si solutiones diuersae sint factę temporibus, secus si vno contextu. prae. 139. lib. 3. nu. 24. & seq.
Solutions multiplicatę census recipientem rei censualis directum dominum existeret, est praesumptio, vt solentem dominum vtilem indicant praesistente tamen inuestitura, vt velit aliqui. prae. 93. libro sexto, numero 157. & 158. sed lite exiitente, & contentione contra tertium possessorem, huiusmodi solutiones, nec directum dominum probant cursum.

recipiens, nec vtile soluenus in terij ipsius præiudicium. ibid. nu. 1. 59
 Soror hereditatem repudiasset, si permittit a fratribus hereditatem partem possideri, & quando aliqua re indigebat, ab eis petebat. præf. 102. lib. 4. nu. 15. Et idem quando passa est fratres possidere, & cum eis de administrata ipsa hereditate nunquam rationes aliquas iniuit. ibi. nu. 16
 Sortis solutione omnis tollitur obligatio. præf. 45. lib. 3. n. 25. principalis receptione poenam legalem non præsumi remissam. præf. 112. lib. 3. nu. 9
 Sortem recipiens creditor, videtur remississe poenam. præf. 45. lib. 3. nu. 4. & præf. 113. nu. 2
 Specialia plura simul concurrere non possunt. præf. 4. lib. 4. nu. 7. Et præf. 6. nu. 13. & præf. 89. lib. 4. nu. 193. præf. 41. lib. 4. nu. 5. & 7. lib. 1. quæst. 12. nu. 3. & q. 43. nu. 2. & quæst. 47. nu. 9. & 11
 Species multiplicabilis non est. præf. 128. lib. 4. nu. 3. proprie continetur sub suo genere. q. 39. li. n. 21
 Specialiter si quid fieri debet, non sufficit verbis generalibus fieri. præf. 266. lib. 4. nu. 16
 Sphynxis imaginem Cæsar Augustus in annulo gerebat. præf. 57. lib. 2. nu. 4
 Spoliatus, cui proprietatis opposita fuit exceptio, si non c. nradicat, non venit restituendus. præf. 46. li. 2. n. 10
 Sponsus timore mortis cognoscens carnaliter sponfam, an tanquam in vxorem præsumitur consensisse. præf. 1. lib. 3. nu. 24. & 25. donans sponse, ob futurum matrimonium præsumitur donare. præf. 19. lib. 3. nu. 1. & 2. sponfam ad domum traducens, matrimonium præsumitur contraxisse. præf. 1. lib. 3. nu. 55. Hancque præsumptionem iure Cæsareo, non Pontificio inductam. nu. 56
 Sponsa promittens contrahere matrimonium, non præsumitur promississe dotis constitutionem. præf. 6. lib. 3. nu. 65. post sponsalia ante coitum sponso, etiam cum alio fornicante, nihilominus ob subsequutam copulam matrimonium contractum præsumi. præf. 1. lib. 3. nu. 18. 19
 Sponsa donans extraneis, non præsumitur donare sub tacita conditione, videlicet nuptijs secus præf. 19. lib. 3. n. 5
 Sponfam cum qua de futuro quis contraxit, rapendo, & coeundo, præsumitur quis matrimonio consensisse. præf. 1. lib. 3. nu. 23
 Sponsalia sunt futurarum nuptiarum promissiones. præf. 1. lib. 3. nu. 43. contracta per verba de futuro, copula carnali subsequuta transeunt in matrimonium, præsumptione iuris, & de iure. præf. 75. lib. 4. nu. 5. quæ quando præsumptionem matrimonij, inducant. præf. 1. lib. 3. nu. 14. 17. 43. 62. 64. & seq. de futuro, quæ & quæ tripliciter. nu. 60. & 61. contracta solum præsumuntur, quando verba sonant in futurum, & significat principium actus tantum. præf. 3. lib. 3. nu. 2. tantum præsumi contracta his verbis, volo accipere te in sponfam, & vxorem, & in te consentire, per verba de præf. 1. lib. 3. nu. 6. ab initio nulla si sequatur Pontificis dispensatio, & contrahentes tacent, nec reuocent sponsalia consumantur propter præsumptum consensum. præf. 69. lib. 6. nu. 27
 Sponsus non præsumitur dolo recepisse dotis promissionem alias mulieri non debitam ab aliquo, cum suo iure vsus est. præf. 29. lib. 6. nu. 7
 Spiritus per subsequens matrimonium non legitimitur. præf. 81. lib. 4. nu. 22. verè dicitur legitimus, si eius progenitores prohibebantur solum iure civili matrimonium contrahere. præf. 79. lib. 4. nu. 43. repertus possidere bona empti ab eo cui pater vendidisset, præsumitur fraudulentus. præf. 12. libro. 3. nu. 62
 Spiritum ad Episcopatum Pontifex promouendo, præsumitur cum eo dispensasse. præf. 20. lib. 2. nu. 14. Plura vide in verbo Filij Spiritij.
 Status præfens tollit præsumptionem præteriti temporis, secundum Alciat. q. 24. lib. 1. nu. 43
 Statuentes incontinenti se corrigere voluisse non præsumitur. præf. 48. lib. 2. nu. 4. non præsumuntur statim se corrigere, & voluntatem mutare. præf. 37. lib. 6. nu. 14. extenditur. nu. 15. 16. 17
 Statuta qualiter sint interpretanda, quæ sit eorum vis, & facultas, & an possint tolli per partium conventionem.
 Statuta strictè interpretari debent. præf. 121. lib. quarto numero. 9
 Statutum recipit interpretationem passiuam à iure communi. præf. 36. lib. 4. nu. 44
 Statuta quibus statuitur forenses nihil ex immobilibus ipsarum ci-

uitatum acquirere posse, an favorabilia sint. præf. 30. lib. 6. nu. 6. Et in quibus civibus id procedat. ibi. n. 22
 Statutum dicitur commune quoad ipsos ciues. præf. 130. lib. 3. nu. 37. iuste conditum, & promulgatum præsumitur. præf. 1. lib. 2. nu. 2. ita interpretandum, ne sine ratione illud statuentes videantur edidisse. ibi. nu. 3. requirens consensum propinquorum in contractibus mulierum, an etiam locum habeat in dote. præf. 6. lib. 3. nu. 17. & 18. disponens circa dotes valet dum nõ sit matrimonij impedimentum. ibidem. n. 21. principis, vt quædam solemnitates obseruentur in contractibus ipsam non ligat. præf. 44. lib. 3. nu. 19. exorbitans non debet ad alias personas extendi. præf. 13. lib. 3. nu. 11. disponens super casu vero, habet locum etiam in præf. 1. q. 8. lib. 1. nu. 28. ab alio interpretationem recipit facilius, quam à iure communi. q. 37. lib. 1. nu. 22
 Statuta, & vltimæ testatorum dispositiones, quoad interpretationem à pari procedunt. præf. 81. lib. 4. nu. 10
 Statuti antiqui, & solita interpretatio est obseruanda, & in ferendis sententijs ab ea non est recedendum. præf. 34. lib. 3. nu. 9. procerum, & præfatio coniecturam facit eorum, quæ statuentes ipsi voluerunt. præf. 2. lib. 6. n. 4
 Statutum si ad aliquis negotij probationem requirit testes optimos, hæc qualitas erit deducenda, & probanda. præf. 1. lib. 5. nu. 35. Idem, quando requirit, quod testes sint bonæ existimationis. ibi. n. 36. Declara. vt ibi. nu. 38
 Statuto tante, quod filij mercatorum teneantur solvere omnes alienum patris, etiam si repudiauerint patris hereditatem, si pater exheredauerit filios hoc adiecto, quod hæres scriptus teneatur restituere hereditatem, vel saltem legitimam ipsi filijs, valet exheredatio, & liberantur filij ab obligatione statuti. præf. 28. lib. 4. nu. 9
 Statuti beneficium non tollitur per specialem partium conventionem, quando generaliter est inductum. præf. 109. lib. 4. nu. 15
 Statutum, quod bona omnium ciuium collectari semper possint, etiam si transeant ad Ecclesiam, valet. præf. 83. lib. 4. nu. 16. in contractibus minorum requiritur consensus duorum propinquorum, nisi eorum presentia probetur. præsumitur absentia. præf. 19. lib. 6. nu. 3. quod emens rem alienam in nundinis non teneatur eam restituere, non valet. præf. 29. lib. 5. nu. 25. quod reicit omnes exceptiones, non præsumitur illas reicere, quæ descendunt ab aliquo capitulo eiusdem statuti. præf. 37. lib. 6. nu. 26. Idem de statuto reicente omnem nullitatem, quæ obici possit contra sententiam latam, quia non censetur reicere nullitatem prouenientem ex eisdem statutis capitulo. ibidem. n. 27. tollens omnes exceptiones non censetur reicere exceptionem innocentiæ. præf. 48. lib. 5. nu. 4. quod non possit filia nubere in digno sine consensu patris non valet. præf. 189. lib. 4. nu. 78. quod excludit filiam dotatam, debet intelligi quod dos sit pura. præf. 146. li. 4. nu. 46
 Statutum simpliciter loquens excludens filiam dotatam à successione excludit à sola hereditate dotantis. præf. 152. lib. 3. nu. 1. secus quando exprimitur, a quorum hereditate excludat. nu. 23. Item quando alternatiue enumerat plures. nu. 4. & quando enumerat plures alternatiue, & copulatiue. nu. 5. 6. Item quando excludit feminas stantibus masculis, & mandat eas dotari. nu. 7. Item quando exprèsse excludit a persona non dotante. nu. 8. & quando excludit a successione ascendentium. nu. 9. Item quando excludit a successione vnus tantum. nu. 10. & quando rubrica est generalis. nu. 11. & quando dotationis qualitas est posita sub conditione. nu. 12. & quando habet clausulam taxatiuam. n. 13. Item si excludet dotatam etiam ab extraneo. nu. 14. Item quando dicitur de dotata à patre, auo, vel proauo. n. 15
 Statuto excludente mulierem nuptam intelligi debet de nupta, non dum matrimonio consumato. præf. 147. lib. quarto numero. 3
 Statutum quod ingrediens religionem non succedat, est nullum. præf. 83. lib. 4. nu. 24
 Statuti rubrica si generaliter dicit, maritum mortua vxore in matrimonio dotem lucrari debere, si rex. statuti habet quod dotem ab vxore traditam lucretur maritus, habet locum hic rex. etiam in dote promissa. præf. 1. lib. 6. nu. 21. Et si disponit statutum in rubrica quod filia dotata non succedat stantibus masculis, tunc verò statuti dicit, quod non succedat in bonis maternis, nunquid dicta filia censetur exclusà à bonis paternis. ibidem. nu. 22
 Statutum quando magis est speciale, tanto fortius, & potentius existit. præf. 4. lib. 4. nu. 12. potest in totum tollere legitimam patri debitam. præf. 43. lib. 4. nu. 3. quod spiritus possint heredes institui an valcat. præf. 78. lib. 4. nu. 71. vbi disponit prohibitive,

non

non prohibitiuè censetur permissum, nisi ratio, vel natura repugnet. præf. 16. lib. 6. nu. 4. si disponit, quod homicida teneatur dare 100 iudi, an est debentur iudici, qui tempore venerationis erat iudex, an vero iudici, qui deinde erat tempore mortis. præf. 17. lib. 6. nu. 6. si imponit poenam centum capitaneis, & inuidiam anciani. præf. 18. lib. 4. nu. 12. si imponit poenam amputationis capitis, non potest adaptari hæc pena ad poenam exilij, quia repugnet proprietati sermonis, sed intelligitur de morte naturali. præf. 49. lib. 5. nu. 16. & 18. si punit maior poena occidentem ciuem, quam forensis, si ignoratur, an occidit sic ciuis, vel forensis, præsumitur in dubio ciuis. præf. 30. lib. 6. nu. 27. Idem quando eodem statuto cautum reperitur, quod grauis puniretur forensis delictum committens, quam ciuis, in dubio enim præsumitur ciuis. ibidem. nu. 8. si obligat ad debita, cum ad quem perueniunt omnia bona debitoris, non habet locum si separatim, atque ita specialiter bona ipsa ad aliquem perueniunt. præf. 155. libro. 4. nu. 13. quando prohibet interpretationem fieri intelligitur de interpretatione friuola, & censetur interpretationem hominis remouere, non autem legis. præf. 36. lib. 4. nu. 43. si prohibet relinqui vxori, intelligitur etiam prohibere ei relinquere per interpositam personam. præf. 97. lib. 4. nu. 7. Et si permittat vxori relinquere, quod vltimum fructum intelligitur, vt possit ei relinquere etiam ad secunda vota transeunt. ibidem si prohibet restitutionem aduersus sententiam, præsumitur etiam prohibere actum quo deinde sententia rescinditur. præf. 93. lib. 6. nu. 4. si proiudet, bannitum non debere admitti ad petitionem sui iuris, præsumitur quod etiam ipsum exeluserit ab omnibus commodis, & beneficijs concessis à status illius ciuitatis. præf. 45. lib. 5. nu. 7. simpliciter loquens de filijs non intelligitur de adoptiuis. præf. 89. lib. 4. nu. 39. loquens de infirmis, in senibus locum habet. præf. 46. lib. 6. nu. 2. loquens de muliere copulata marito, quomodo intelligatur. præf. 147. lib. 4. nu. 11. quod maritus lucretur dotem decedente vxore sibi nupta, intelligitur etiam muliere nupta nondum matrimonio consumato decedente. præf. 147. lib. 4. nu. 4. Maritus excludens filias propter masculos à successione patris decedentis ab intestato non habet locum decedente patre condito testamento. præf. 38. lib. 6. nu. 34. Mediolani, quod maritus non existens liberis communibus præmorta vxore lucretur dotem, saluo iure liberorum prioris matrimonij quomodo intelligatur. præf. 37. libro. 6. nu. 25. Papiense in ciuilibus, qui ex possessione adepti oriatur dominium, etiam si contingat de ipso dominio disputari principaliter. præf. 63. lib. 6. nu. 71. Et bonam habet ex Alciat sententia tam in ipso actore quam reo. ibid. nu. 72. Quo præcipitur ciuibus omnibus ire ad molendinum ciuitatis certa sub poena causa molendi grana sua, clericos nequaquam complectitur, quibus iuris communis beneficij æqui ac laicis liber est actus ad quæcumque ad placitum molendina accedere. præf. 63. lib. 6. nu. 212. decernens quod si creditor intra certum tempus non petierit à debitore etiam male fidei, excludatur à crediti petitione, ex recepta DD. opinione non valet. ibid. nu. 241. Præscriptionem inducens illa iuris communis breuiorem, recipit interpretationem, & declarationem ab ipso iure communi. ibi. n. 277
 Statuta Mediolani tria, adimentia bannitis beneficia iuris communis. præf. 45. lib. 5. nu. 25
 Statutum nouum generale quando continet clausulam, non obstat, aliqua lege generali, vel speciali. præsumitur antiquum corrigere. præf. 38. lib. 6. nu. 22. Nihil tamen operatur d. clausula, quando ipsum statutum speciale est iuramento confirmatum. ibidem. n. 23. Papiense prohibens vxorem heredem institui, complectitur vniuersalem, & particularem dispositionem. præf. 97. li. 4. nu. 5. permittens patri relinquere filio spurio non valet. præf. 96. li. 4. n. 7. Idem si disponit, quod apponi non possit aliqua exceptio aduersus ipsum relictum. ibi. nu. 8. vel priuilegium respiciens decisoriam litium non litigat exteros. præf. 29. nu. 39. puniens cognoscenstem carnaliter mulierem nuptam, habet etiam locum contra cognoscenstem monialem. præf. 248. lib. 4. nu. 11. puniens extrahentem fumentum, punit etiam extrahentem farinam. præf. 51. lib. 4. nu. 7. Taruñij, quod nullus forensis possit tibi acquirere possessiones immobiles, corrigitur per aliud statutum, quod bona, & possessiones mulieris committentis adulterium applicentur viro: enim vir est forensis, lucretur bona mulieris. præf. 8. li. 6. n. 11. Et afferitur aliud exemplum de statuto specialiter corrigente generale antiquum. ibi. n. 12. & 13. tribuens executionem paratam expressis in instrumento, non dicitur dedisse his, quæ ex coniecturis ex mente elicit colliguntur. q. 45. li. 1. nu. 29
 Statuti correctorij, & odiosi verba de casu vero, non ficto intelligenda. præf. 6. lib. 3. nu. 20. dispositionem semel obseruatam esse sufficit. ibid. nu. 28

Statuti in dispositione si actum sit vt domini iuramento sit credendum de damno in ipsa recedat, domini probatio deducenda erit incidenter non principaliter. Quod tamen limita vt ibid. præf. 63. lib. 6. nu. 17
 Statuti Decreti, aut Constitutionis ab ubi clam fuerint, vel rectè habuerint interpretationem ab illis minime est recedendum tamen in claris opus non sit coniecturis. ibid. nu. 236. Quod si autem verba in huiusmodi Statutis, Decretis aut Constitutionibus dubia exiterint, benignior interpretatio est recipienda, & quæ minus ius commune lædat, vel eidem repugnet. num. sequent.
 Statuto requirenti probationes satisfactum censetur, cum præsumptionibus, & coniecturis est probatum. q. 36. lib. 1. nu. 9. itante, vt in casibus lege municipalis non determinatis, recurratur ad ius commune, quomodo id intelligendum. præf. 6. li. 2. nu. 12. & 13. itante, vt executio detur contra scribentem, de subscribente quoque intelligi. præf. 67. lib. 3. nu. 12
 Statuta omnia confirmans ciuitas, non præsumitur confirmare, quæ sunt contra se ipsam. præf. 44. lib. 3. nu. 12. omnia iurans se obseruaturum, de his quæ contra se sunt, iurasse non præsumitur. ibid. nu. 13. Municipalia non sunt contra ius commune, sed præter ius commune, & vt iurisconsulti loquuntur, exorbitantia à iure communi. Et ideo comprehendunt etiam creditorem conditionalem. præf. 63. lib. 6. nu. 258. & 259. Municipalia impia dici non debent, ob id quod præscriptionem introduxerint, cum illa præscriptio loco illius sit præscriptionis, in quo cõe in trod. xerit. ibid. nu. 261. vt nec præscriptio, & vltimo capio à iure communi inducta impia dici debent. ibid. nu. 262.
 Statuta præscriptio subrogata fuit in locum illius quam ius commune in trod. xerit. ibid. nu. 272
 Statutum derogationem princeps pro sue voluntatis arbitrio facere potest. præf. 10. li. 2. n. 17
 Stigma militem, habitus clericum, stola sacerdotem notat. præf. 64. lib. 3. nu. 3
 Stylus an & quando presumat, præf. 8. libro. secundo quando de ipso constat, pro lege seruari debet, ibidem numero. 14. Idque etiam in causis criminalibus procedit. numero 12. obseruatur in interpretandis clausulis instrumentorum, numero. 19
 Stylum obseruare debet iudex, etiam liberum habens procedendi arbitrium. præf. 38. libro secundo numero 16. non obseruando iudex, licem suam facit, & tenetur in syndicatu. ibidem. nu. 17
 Stylo notorio non obseruato, sententia redditur nulla. præf. 8. lib. 2. nu. 18
 Stipulari alteri nemo nisi hæredi potest. præf. 48. lib. 3. nu. 4. potest pater filio, non tamen, vt ei acquiratur. ibid. nu. 5.
 Stipulans sibi, & hæredibus stipulari non præsumitur. q. 18. lib. 1. nu. 11. simpliciter dicitur stipulari in omnem casum. præf. 11. lib. 3. nu. 21.
 Stipulanti decem promittens viginti, in decem tantum obligatio oritur. præf. 42. lib. 3. nu. 15.
 Stipulatus pater filio vt hæredi, tanquam extraneo id acquiritur filio. præf. 48. lib. 3. nu. 6. sibi dotem reddi, non adhibitus a muliere, sed ea patiente, animo donandi non præsumitur. præf. 1. o. li. 3. nu. 24. sibi partem dotis reddi, matrimonio morte mulieris soluto, vtrum donatio inter vivos ex parte mulieris præsumatur. præf. 11. lib. 3. nu. 10. Vel potius causa mortis. nu. 14. profectam in damnum promittentis, hæredibus suis præsumitur. præf. 47. lib. 3. nu. 8. 9. 10.
 Stipulator adhibitus ad reddendum sibi dotem, soluto matrimonio præsumitur adhibitus, tanquam mandatarius. præf. 10. lib. 3. nu. 2. 5. 7. adhibitus ad reddendum sibi partem dous, matrimonio morte mulieris soluto, animo donandi censetur adhiberi. ibid. nu. 8. & 17.
 Stipulatio est stricti iuris. q. 45. lib. 1. nu. 14. in ea concipienda requirit verborum expressionem. præf. 99. lib. 6. nu. 52. & pactum in foro mercatorum non differunt. præf. 134. lib. 3. nu. 56. facta alteri inutilis est. præf. 134. lib. 3. nu. 27. in fideiussione interuenisse præsumitur. quæst. 18. lib. 1. nu. 9. non solum in mutuo, sed & alijs in contractibus nouationem operatur, si voluntas partium de nouando adfuerit. præf. 134. lib. 3. nu. 33. patris pro filio tanquam benemerito, vtrum valeat. præf. 29. lib. 3. nu. 65. in dote interuenisse non fingitur in eo, qui expressè stipulari non potest. præf. 5. lib. 3. nu. 10. Idem in extraneo dotante, ad cuius commodum non fingitur interuenisse. nu. 11.
 Stipulatus hæredibus quando quis præsumatur. præf. 47. lib. 3. nu. 10.
 Stipulationem de reddendis decem, ob mutuum præcedens, facta præsumi. præf. 49. lib. 3. nu. 3. in dote adhibitam, etiam quoad